

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. szeptember hó 30. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2014. évi március hó 4. napján kihirdetett 6.B.622/2013/11. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét testi sértés büntettének (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott 2 (kettő) év szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre akként tekinti felfüggesztettnek, hogy a szabadságvesztés büntetést végrehajtásának elrendelése esetén börtönben rendeli végrehajtani, mely szabadságvesztés büntetésből a vádlott legkorábban annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztály 15010/18/2013. bü. számú ügyében lefoglalt bevételezett és kezelt 1. tétel alatti 1 db biológiai anyagmaradvány, 2. tétel alatti 1 db dzseki, továbbá 15000/18/2013.bü. számú ügyében bevételezett és kezelt tárgnyilvántartásban 29/2009. tételszám alatt nyilvántartott 1. tétel 1 db szürke színű pulóver lefoglalását tekinti megszüntetettnek és megsemmisítettnek.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztály 15000/18/2013. bü. számú ügyében lefoglalt bevételezett és kezelt 1. tétel alatti Champion feliratú melegítő felső, 2. tétel alatti 1 db Terformance feliratú póló, 3. tétel alatti 1 db Identec feliratú felső és a 4. tétel alatti Adidas melegítő felső lefoglalását tekinti megszüntetettnek és kiadottnak szám alatti lakosnak, míg az 1. tétel alatti 1 db rugós szétnyitható zsebkész lefoglalását tekinti megszüntetettnek és kiadottnak szám alatti lakosnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően az ügyész súlyosítás, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést és indítványozta a

2012. évi C. törvény rendelkezéseinek alkalmazását, mivel ez kedvezőbb a vádlott cselekményének minősítésénél, illetőleg az alkalmazandó joghátrányoknál.

A vádlott és védő tudomásul vették az ítéletet.

A fellebbviteli főügyészség a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta azzal, hogy közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását is indítványozta.

Az ítéletábra a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbíráta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, az összes lehetséges bizonyítékot az ügyben beszerezte.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás megalapozott, így irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére vont következtetése helytálló, azonban a vádlott cselekményének minősítése, illetőleg az alkalmazandó joghátrányok szempontjából a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdésében rögzítetteket nem tartotta kellően szem előtt.

Egyetértett abban a fellebbviteli főügyészséggel az ítéletábra, hogy a vádlott cselekményének minősítésénél, illetőleg az alkalmazandó joghátrányok szempontjából a Btk. vagyis a 2013. július 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvény rendelkezései a kedvezőbbek, kifejezetten a feltételes szabadságra bocsátás szabályaira a Kúria 4/2013. BK véleményében taglaltak okán is.

Fentiek értelmében a vádlott életveszélyt okozó testi sértés büntette bűncselekményének helyes minősítése Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata szerinti.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az első fokon eljáró törvényszék kimerítően számba vette és helyesen jutott arra a következtetésre, miszerint a törvényi minimumban kiszabott szabadságvesztés büntetés kellően szolgálja a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célokat a Btk. 80. §-ában rögzített büntetés kiszabási elvekkel együtt.

A súlyosítás érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés eredményre nem vezetett.

A szabadságvesztés kiszabására a Btk. 34. § alapján került sor azzal, hogy annak végrehajtási fokozata a Btk. 35. § (1) bekezdése és 37. § (2) bekezdés a) pontja értelmében börtön.

A Btk. 85. § (1) bekezdése alapján helyesen helyezkedett arra az álláspontra az elsőfokú bíróság, miszerint a vádlottal szemben kiszabott 2 évi börtönbüntetés az enyhítő

körülmények nagyobb nyomatékára tekintettel a Btk. 85. § (2) bekezdése szerint 4 évi próbaidőre felfüggeszthető.

Kifogástalanul rendelkezett a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján arról is a törvényszék, hogy a szabadságvesztés esetleges végrehajtásakor annak tartamában a 2013. február hó 4. napjától 2013. július 2. napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítandó.

A Btk. 38. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával az ítélőtábla kimondta továbbá, hogy amennyiben a szabadságvesztés büntetés végrehajtását kell elrendelni, ezen szabadságvesztés büntetésből az elítélt legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az első fokon eljáró törvényszék helytállóan rendelkezett a bűnjelek sorsáról a Be. 155. § (1), (2) és (8) bekezdései alapján, azonban a bűnjelek pontosabb beazonosíthatósága érdekében szükségessé vált feltüntetni az eljáró nyomozóhatóságot, illetőleg annak ügyszámát, továbbá a rendőrségi tárgynyilvántartást, amennyiben erre adat állt rendelkezésre.

A törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 371. § (1) bekezdése szerint.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 381. § (1) bekezdésén és 338. § (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2014. szeptember 30.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 6.B.622/2013/11. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2014. szeptember 30.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

